

[Bertel Dahlgaard.]

at høre ministeren give den begrundelse, at regeringen kunne ikke vide, om den ville pumpe så mange penge ud i befolkningen. Her er ikke tale om, hvad regeringen mener eller ikke mener. Det er muligt, at rigsdagen mener noget andet, og når rigsdagen mener noget andet end regeringen, er det rigsdagens vilje, der gælder. Den formelle behandling af denne sag er ikke udtryk for den åbne holdning, som der må være fra en ministers side overfor et rigsdagsudvalg og overfor dette ting.

Det er udfra denne følelse af ikke at være behandlet fair, at jeg, til trods for at ministeren har været imod det og man ikke har villet tilslutte sig mine ændringsforslag, alligevel har ført dem frem her i tinget.

Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen siger, at blev disse forslag vedtaget, måtte der vel optages forhandling, og der ville dermed hengå nogen tid, men nogen ulykke ville der i og for sig ikke ske derigennem. De pågældende beløb ville stå på deres konto. I hvert tilfælde må jeg efter den behandling, hele denne sag har fået, sige, at det vil jeg ikke bøje mig for og tage konsekvensen deraf ved at trække de ændringsforslag tilbage, det her drejer sig om.

Med hensyn til det specielle ændringsforslag om husholdningslaboratoriet vil jeg sige, at under andre forhold ville jeg være tilbøjelig til at trække det tilbage, dog i og for sig ikke i kraft af, hvad der er sagt i betænkningen fra indenrigsministeren, for der står såmænd ikke andet, end hvad der gang på gang i det sidste år er sagt. Må jeg i denne forbindelse iøvrigt sige, at jeg — det ved det ærede medlem hr. H. C. Hansen også — ikke nærer nogen som helst tvivl om det ærede medlems og det ærede medlems partis gode interesse for hele denne sag, men hvis jeg nu trækker dette forslag tilbage, vil der efter bemærkningerne i betænkningen hengå to år, hvor efter al sandsynlighed denne regering ikke sidder længere. Det fortoner sig, hvad der er sagt i betænkningen; når der er gået to år, hvor mange tænker så på, hvad vi står og taler om her i aften?

Derfor må der noget effektivt til på dette område, og jeg vil sige til den højtærede finansminister, at hvis han kunne give til-sagn om, at denne sag føres frem i det kommende efterår, så der bliver god tid til at løse den i den kommende rigsdagssamling, skal jeg trække dette forslag tilbage, men vi kan ikke have, at der endnu går år.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Må jeg ikke i al venskabelighed sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at jeg synes alligevel, at hans forargelse virkede lidt anstrengt, for hvis det havde været det ærede medlem så magtpåliggende at få udvalget indkaldt, havde det kun kostet ham et ord til udvalgets formand, så var det naturligvis sket. Jeg betragter det, at det ærede medlem har ladet en 2—3 måneder gå, før hans forargelse har nået den modning, vi har set her i aften, således, at det ærede medlem, når det kommer til stykket, ikke har haft mere travlt med denne sag end regeringen. Jeg takker for, at vi på dette som på så mange områder har kunnet enes smukt i de sidste dage.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at jeg kan ikke anerkende hans fremstilling af det, der foregik i udvalget for et par dage siden; for det, jeg tog stilling til da, og hvorom jeg sagde, at det var der ikke tid til at forhandle med Amerika om nu, var et spørgsmål, som blev rejst overfor mig første gang ved den pågældende lejlighed; man spurgte mig for første gang for nogle få dage siden i udvalget, om vi ikke kunne gøre en eller anden forandring i en af de love, som er knyttet til dette rammelovforslag. Jeg svarede, at dette var nyt for mig, og at det var der ikke tid til at forhandle med Amerika om i denne omgang. Skal det gøres, må det i hvert fald vente til efteråret. Men det spørgsmål, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har rejst, var, om vi ikke kunne skyde datoen den 31. december ud til et senere tidspunkt. Dette spørgsmål blev rejst allerede under udvalgsforhandlingerne i januar eller februar, og jeg tog allerede dengang afstand derfra og sagde, at det var regeringen imod; men jeg har ikke sagt, at det var der ikke tid til at forhandle med Amerika om.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Jeg forstår på den højtærede finansminister, at det nærmest er min skyld, at der ikke har været møder i det udvalg, hvis formand af ministeren har fået besked om, at han ikke måtte holde noget møde. Det er ganske festligt, synes jeg! Jeg kan ikke huske, at jeg tidligere har oplevet, at en minister er stået op her og har udtalt: jeg har sagt til udvalgsformanden, at han skulle lade den historie ligge lidt, da der jo ikke skal ske noget. Der er ganske vist fremsat forslag på rigsdagen, men lad det nu ligge, for der er så meget